

Laikinosios ir atsargumo priemonės - Airija

TURINIO LENTELE

- 1 Kokių rūšių priemonių esama?
- 2 Kokiomis sąlygomis tokios priemonės gali būti skiriamos?
 - 2.1 Procedūra
 - 2.2 Pagrindinės sąlygos
- 3 Tokių priemonių dalykas ir pobūdis
 - 3.1 Kokių rūšių turtui šios priemonės gali būti taikomos?
 - 3.2 Koks yra tokių priemonių poveikis?
 - 3.3 Kiek laiko tokios priemonės galioja?
- 4 Ar yra galimybė priemonę apskųsti?

1 Kokių rūšių priemonių esama?

Skirtingos laikinųjų priemonių rūšys, taikomos Airijos teismuose, yra uždraudimai. Uždraudimas yra teismo nutarimas, kuriuo bylos šaliai nurodoma atlikti tam tikrą veiksmą arba jo neatlikti. Uždraudimo pažeidimas yra nepagarba teismui; tokį nutarimą pažeidusiam asmeniui gali būti taikoma laisvės atėmimo bausmė. Uždraudimas gali būti:

- nuolatinis,
- taikomas nurodytu laikotarpiu arba
- nustatomas laikinai laukiant bylos teismo proceso.

Jei ieškovas mano, kad atsakovas gali pašalinti arba sunaikinti svarbius objektus arba dokumentus, jis gali *ex parte* kreiptis į teismą dėl vadinamojo Antono Pillerio nutarimo – tai uždraudimo forma, kurią taikant atsakovas turi leisti ieškovui patekti į savo patalpas patikrinti dokumentus arba kitus objektus ir pašalinti viską, kas priklauso ieškovui. Jei ieškovas yra susirūpinęs, kad atsakovas gali disponuoti savo turto dalimi arba visu turtu ir negalėti patenkinti ieškovo ieškinio, jei per teismo procesą galiausiai būtų priimtas palankus sprendimas, ieškovas gali kreiptis į teismą dėl vadinamojo Marevos uždraudimo arba nutarimo įšaldyti, kurį taikant atsakovas, kol galioja nutarimas, negali disponuoti savo turto. Paprastai taikant Marevos uždraudimą atsakovas, kuris nėra tam tikroje jurisdikcijoje, bet turi turto toje jurisdikcijoje, negali pašalinti šio turto, kol byla nagrinėjama.

Jei ieškovas pateikia ieškinį dėl pinigų sumos, jis gali prašyti teismo priimti nutarimą, kuriuo nurodoma, kad atsakovas turi atlikti tarpinį mokėjimą ir dalį arba visą prašomą grąžinti sumą sumokėti teismui. Ir, atvirkščiai, jei atsakovas yra susirūpinęs, kad ieškovui pralaimėjus ieškinį jis negalės sumokėti atsakovui teisinių išlaidų, patirtų sėkmingai apsigynus teisme, jis gali prašyti teismo nurodyti ieškovui pateikti teismo išlaidų apmokėjimo užtikrinimą pinigų sumą sumokant teismui. Jei priimamas atsakovui palankus „išlaidų apmokėjimo užtikrinimo“ nutarimas, ieškovas, nesumokėjęs teismui teismo nutarime nurodytos pinigų sumos, negali tęsti ieškinio nagrinėjimo procedūros.

Aukštasis teismas taip pat turi jurisdikciją, jei tikslinga, priimti laikinuosius nutarimus, kuriais padeda nagrinėti ieškinius kitoje jurisdikcijoje. Aukštasis teismas gali skirti pasaulinio masto nutarimą įšaldyti, taikomą kitose jurisdikcijose esančiam turtui, jei baiminamasi arba nerimaujama, kad atsakovas, norėdamas išvengti nepalankaus sprendimo, gali bandyti išseikvoti savo turtą.

2 Kokiomis sąlygomis tokios priemonės gali būti skiriamos?

2.1 Procedūra

Dauguma prašymų dėl uždraudimo gali būti teikiami apygardos teisme arba Aukštajame teisme. Tačiau tam tikros laikinosios apsaugos priemonės, pavyzdžiui, nutarimai įšaldyti, Antono Pillerio nutarimai ir nutarimai dėl užsienyje iškeltų bylų, gali būti skiriamos tik Aukštajame teisme.

Šalis, siekianti laikinojo nutarimo, turi pateikti prašymą su rašytiniu patvirtinimu. Pareiškėjas turi visapusiškai atskleisti visus susijusius faktus, ypač jei prašymas teikiamas nepranešus kitai šaliai. Rašytiniame patvirtinime taip pat turėtų būti pateikiamas nutarimo projektas, konkrečiai nurodant, ko reikalaujama iš teismo. Daugiau informacijos apie reikalingas teismo formas pateikiama [Teismų tarnybos](#) interneto svetainėje.

Jei pareiškėjo dėl uždraudimo reikalavimai buvo patenkinami, paprastai jis turi pateikti vadinamąjį įsipareigojimą dėl žalos, jei galiausiai teisme būtų priimtas jam nepalankus sprendimas, kad kita šalis, kuriai buvo skirtas uždraudimas, galėtų susigrąžinti dėl nutarimo patirtas išlaidas.

Jei tam yra pagrįstų priežasčių, prašymai dėl uždraudimo gali būti teikiami *ex parte* arba nepranešant kitai šaliai. Jei ieškovo atvejis yra skubus, tokie prašymai taip pat gali būti teikiami prieš pateikiant ieškinį. [Dėl preliminarios arba laikinos lengvatos Komercinių bylų teisme žr. 1986 m. [Aukštesnės instancijos teismų taisyklių](#) 63A straipsnio 6 dalies 3 punktą].

2.2 Pagrindinės sąlygos

Teismai turi diskreciją nuspręsti, ar skirti preliminarų uždraudimą, ir priima tokį nutarimą, kai tai teisinga ir tinkama [1986 m. [Aukštesnės instancijos teismų taisyklių](#) 50 straipsnio 6 dalies 1 punktą]. Spręsdamas, ar tinkama skirti preliminarų uždraudimą, teismas turėtų nustatyti:

- i) ar reikia spręsti pagrįstą *bona fide* klausimą;
- ii) ar skirti žalos atlyginimą arba kompensaciją būtų tinkama teisių gynimo priemonė, jei pareiškėjo prašymas dėl uždraudimo būtų atmestas, o teisme būtų priimtas jam palankus sprendimas.
- iii) kokia yra naudos pusiausvyra priimant šį sprendimą.

Pirmas reikalavimas – pareiškėjas privalo įrodyti, kad nagrinėjamas klausimas yra pagrįstas. Pareiškėjui tai yra gana nedidelė kliūtis, bet pastaraisiais metais buvo sudėtingiau patenkinti šį kriterijų, jei lengvata, kurios preliminarium etapu siekia pareiškėjas, yra uždraudimas, skirtas priversti kitą šalį ką nors daryti. Tokiu atveju institucijos aiškiai nurodo, kad pareiškėjas privalo įrodyti, jog turi tvirtų argumentų, kad gali laimėti bylą.

3 Tokių priemonių dalykas ir pobūdis

3.1 Kokių rūšių turtui šios priemonės gali būti taikomos?

Nustatyti uždraudimą gali būti siekiama dėl daugybės priežasčių, be kita ko, siekiant užkirsti kelią šaliai plėsti arba naudoti žemę pažeidžiant projektavimo sąlygas arba įsipareigojimus, sudaryti sąlygas apžiūrėti nuosavybę ir pašalinti objektus, priversti darbdavį toliau mokėti darbuotojui arba neleisti darbdaviui samdyti naujų darbuotojų, kol laukiama ginčo rezultatų. Jei priimamas Marevos tipo nutarimas įšaldyti, šalis, kuriai skiriamas šis nutarimas, negali naudotis savo turtu tokiu būdu, kuris prieštarautų teismo nutarimui. Pavyzdžiui, tokiai šaliai gali būti leidžiama iš banko sąskaitos pasiimti tik nustatytus kiekius grynujų pinigų ir neleidžiama sumažinti savo turto vertės iki tam tikros sumos, kol galutinai nebaigiamas teismo procesas.

3.2 Koks yra tokių priemonių poveikis?

Jei šalis pažeidžia laikinąjį nutarimą, gali būti laikoma, kad tas asmuo parodė nepagarbą teismui, ir jam gali būti skiriama laisvės atėmimo bausmė, bauda arba areštuojamas jo turtas. Pirmame nutarimo puslapyje turėtų būti pateikiamas baudžiamasis nutarimas, kuriame gavėjui nurodomi galimi padariniai, jei bus pažeistos uždraudimo sąlygos. Be to, jei trečioji šalis sąmoningai padeda atsakovui disponuoti turtu, kuriam taikomas nutarimas įšaldyti, tas asmuo taip pat gali būti kaltinamas nepagarba teismui. Todėl teismo priimtų nutarimų įšaldyti kopijos paprastai pateikiamos visoms suinteresuotosioms trečiosioms šalims, pavyzdžiui, šalies, kuriai skirtas nutarimas, pasamdytiems arba šiai šaliai paslaugas teikiantiems banko vadybininkams, finansininkams ir solisitoriams.

Bet kokia sutartis, sudaryta pažeidžiant uždraudimą, yra neteisėta ir apie priimtą nutarimą žinanti šalis negali jos vykdyti. Tačiau nuosavybė vis tiek gali būti perduodama neteisėta sutartimi, todėl, sudarius tokią sutartį, paprastai neįmanoma susigrąžinti perduoto turto ir tokiu atveju vienintelė ieškovo teisių gynimo priemonė yra kompensacijos skyrimas.

3.3 Kiek laiko tokios priemonės galioja?

Paprastai uždraudimas galioja tol, kol baigiasi teismo procesas (preliminarus uždraudimas). Jei laikinas uždraudimas skiriamas nepranešus kitai šaliai, jis paprastai galioja tik nustatytą laikotarpį, po kurio reikia priimti kitą teismo nutarimą.

4 Ar yra galimybė priemonę apskusti?

Taip. Atsakovas arba bet kuri kita su laikino uždraudimo priėmimu susijusi šalis bet kuriuo metu gali prašyti teismo pakeisti arba panaikinti uždraudimą. Šalis, norinti užginčyti uždraudimą, turi pranešti apie savo prašymą kitos šalies solisitoriui. Teismas gali panaikinti uždraudimą, jei atsakovas gali įrodyti, kad uždraudimas iš viso neturėjo būti skirtas, jei priėmus nutarimą gerokai pasikeitė aplinkybės arba jei tai yra sąžininga ir teisinga. Kaip nurodyta pirmiau, teismas gali reikalauti, kad uždraudimo siekianti šalis sumokėtų teismui vadinamąjį įsipareigojimą dėl žalos, kad jei teisme galiausiai būtų priimtas šiai šaliai nepalankus sprendimas, šalis, kuriai buvo skirtas uždraudimas, turėtų tam tikrą garantiją dėl išlaidų, patirtų dėl priimto nutarimo.

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos Europos teismo tinklo kontaktinės įstaigos. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Nei Europos teisminis tinklas, nei Europos Komisija neprisiima atsakomybės ar įsipareigojimų dėl šiame dokumente pateiktos arba nurodytos informacijos arba duomenų. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisyklės rasite puslapyje „Teisinė informacija“.

Paskutinis naujinimas: 07/11/2018